

[Hans Nielsen.]

Væverier og Spinderier, men mange andre Virksomheder, og hvor man hidtil, takket være Valutacentralen, har opretholdt en taalelig Beskæftigelse, idet der kun findes ca. 5 000 arbejdsløse mod 30 000 beskæftigede; men hvis man giver Importen fri og standser hele den regulerende Virksomhed fra den 1. November, er der ingen Tvivl om, at maaske Halvparten af de 30 000 vil komme paa Gaden til de 121 000—122 000, der gaar der i Forvejen.

Derfor vil jeg sige til de Herrer, der kæmper saa ivrigt for dette: Tænk over, hvad det virkelig er, De gør. Og det gælder ogsaa Handelen, specielt Detailhandlerne. De Herrer vil give Importørerne og de udenlandske Agenter Frihed til at importere her til Landet, men samtidig tager De Kunderne fra de handlende. Samtidig med at man importerer større og større Masser af udenlandske Varer, samtidig dermed maa flere og flere danske Arbejdere gaa paa Gaden, og der bliver færre og færre Penge at købe for i Butikkerne, fordi Arbejderne maa nøjes med Understøttelse i Stedet for Arbejdsløn.

Saaledes aabner den Politik, de to Oppositionspartier driver, ganske vist Mulighed for fri Import, men den aabner ogsaa Mulighed for, at Kunderne forsvinder fra Detailisternes Butikker. Detailhandlerne her i denne By og det hele Land er i uhjælpelig Strid med de 2 Partier, fordi hele deres Politik, baade deres Nedskæringspolitik og den økonomiske Valutapolitik, de driver, er beregnet paa at forringe og nedsætte Købeevnen, saaledes at Butikkerne kan staa tomme, og Skomagerne kan lukke deres Dør, fordi ingen har Raad til at lade deres Fodtøj forsaale. Det er den Politik, man driver fra den Side!

Sluttelig vil jeg sige et Par Ord med Hensyn til de to Regeringspartiers Stilling rent udenrigspolitisk set. Saaledes som Forslaget foreligger her, har det den todelte Opgave i en voldsom Krisetid at værne de indenlandske Virksomheder, baade Landbruget, Industrien og Haandværket, men det har ogsaa den Opgave udadtil at skabe nye Muligheder for vor Eksport. Ser jeg nu paa den Statistik for de første 9 Maaneder, som er kommet, og af hvilken jeg med den højtærede Formands Tilsladelse gerne vil citere nogle Tal, saa viser det sig, at i de første 9 Maaneder af dette Aar har vi til Storbritannien solgt for 546 Mill. Kr., men har kun købt for 177 Mill. Kr. Der er altsaa en vældig positiv Balance for Danmarks Vedkommende i

Handelen med Storbritannien. Der er eet Land til, overfor hvilket vor Handelsbalance er positiv, nemlig Belgien, idet vi har udført til Belgien for 29 Mill. Kr. og indført for 17 Mill. Kr.

Men dermed er Plusserne for den danske Handelsbalance ogsaa udtømt. For Tysklands Vedkommende, for Norges, for Sveriges, for Ruslands, for Polens, for Frankrigs, for U. S. A.'s, for Kanadas, for Argentinas og for hollandsk Ostindiens Vedkommende har vi en meget stor negativ Balance.

Man kan dog sige sig selv, at i Længden er det umuligt at opretholde den Tilstand, at et enkelt Land, England, aftager den langt overvejende Del af vore Landbrugsprodukter, medens vi samtidig køber for et mindre Beløb ovre i England. Enhver, der tænker sig om, kan sige sig selv, at saaledes som Forholdene udvikler sig Landene imellem, er denne Tilstand uholdbar i Længden, og jeg ser ikke rettere end, at det er nødvendigt for en hvilken som helst Regering, enten den nuværende Regering bliver siddende, eller der kommer en anden, at sikre sig Myndighed og Magt til at kunne forandre paa vor Handelsbalance overfor de forskellige Lande. Det er nødvendigt, for saa vidt vi vil bevare England som Kunde.

Men Spørgsmaalet er jo, hvor stor en Kærlighed der er til England i dette Land. Jeg maa sige, at i det Parti, jeg tilhører — og jeg tror her ogsaa at kunne tale paa det radikale Partis Vegne —, findes der en virkelig ærlig og alvorlig Villie til at komme England i Møde. Vi forstaar fra vor Side, at nu maa der vises Imødekommehed overfor England, for saa vidt vi vedblivende skal være i Stand til at afsætte en saa stor Part af vore Produkter til England som hidtil, og nu er det af særlig Betydning for de mindre Landbrugere her i Landet. England har lagt 10 pCt. Told paa Smørret og paa Æggene, og det faar vi vel neppe forandret; men Flæsket er endnu uden Told, og det er en Livsbetingelse, særlig for det mindre Landbrug, for Husmændene, de 100 000 Husmænd her i Landet og for de mange mindre Gaardmænd, at vi i Fremtiden kan faa Lov til at levere det mest mulige Flæsk og helst ogsaa noget Kvæg over til England.

Alene af den Grund, at det er det mindre Landbrug, som er i disse store Vanskeligheder, siger det sig selv, at Radikale og Socialdemokrater vil være særdeles ivrige for at opnaa en Forstaelse med England paa dette Omraade. Jeg ved